

## Munca în exil – Daniel



**Dr. R. PAUL STEVENS**  
Profesor emerit de teologie a  
muncii și de conducere  
Colegiul Regent, Vancouver  
British Columbia

Extras, cu permisiune, din cartea  
„**Munca are importanță**”  
Editura METANOIA, Oradea, 2015

Volumul se poate comanda la

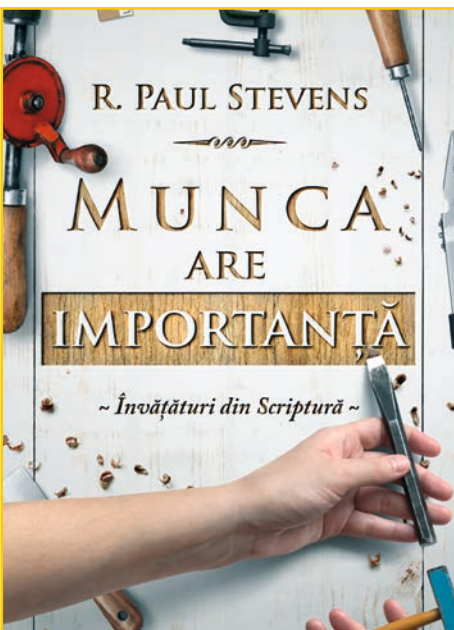
**SOCIETATEA BIBLICĂ DIN  
ROMÂNIA**

Str. Ogorului nr. 258, Oradea, RO

Tel./ Fax: 0359-425991;  
0359-425990; 0743-050005

comenzi@sbro.ro

www.sbro.ro



*Biblia ne spune că omul creștinul este în lume, și acolo trebuie să și rămână... Cu toate acestea nu putem nega următoarea tensiune: trăim într-o lume păcătoasă și nu putem să o schimbăm, sau cel puțin nu suficient de mult; totodată nu putem să o acceptăm... Este o situație foarte dureroasă și inconfortabilă, dar este singura poziție benefică pentru acțiunea creștinului în lume, precum și pentru viața lui în lume... Ca să fim sinceri, această tensiune a creștinului trebuie trăită.*

– Jacques Ellul, The Presence of the Kingdom [Prezența Împărăției]

**A**m dus la un moment dat un grup de studenți de la Colegiul Regent la o sinagogă ortodoxă locală.

Rabinul a afirmat cu multă profunzime faptul că trăim o viață în exil, chiar și în frumosul oraș Vancouver. Avea dreptate, pentru că trăim și muncim cu toții într-un mediu străin, o lume căzută, fie că e vorba de o societate postcreștină, necreștină sau anticreștină. Casa noastră adevărată este în Împărăția lui Dumnezeu, care se află aici și acum, dar care va fi pe deplin consumată în Cristos la sfârșitul istoriei. Între timp, trăim, așa cum a spus cineva, ca niște „străini rezidenți”. Și asta deoarece, asemenea lui Daniel, noi suntem „străini rezidenți”, viața acestui profet constituind un exemplu magnific pentru noi de cum să trăim și să muncim în situații adesea complexe și compromițătoare.

Asemenea lui Ezechiel, Daniel a fost unul dintre cei mulți care au fost duși captivi în Babilon de către Nebucadnețar, împăratul victorios. Ales ca unul dintre cei ce făceau parte din spuma societății, el a fost educat timp de trei ani în înțelepciunea și știința lumii babiloniene. Aceasta însemna să aprofundeze nu doar limba Babilonului, ci și astrologia, magia și practicile religioase ale acestuia. După cum observă Joyce Baldwin, a studia literatura babiloniană însemna „a intra într-o lume cu o gândire complet diferită” (Joyce Baldwin, *Daniel: An Introduction and Commentary*, Downers Grove, Ill.: Intervarsity Press, 1978, p. 80).

Prin urmare, Daniel a fost trimis la o universitate laică dintr-o țară străină. La „absolvire” el a devenit agentul unui guvern păgân. Cum a făcut față acestei situații?

**În primul rând, Daniel a acceptat compromisul doar în ce privește lucrurile lipsite de importanță spirituală.** Cu toate că numele său evreiesc era Daniel, în Babilon i s-a dat și a acceptat numele de Belșațar. Însă când a

venit vorba de lucruri esențiale, inclusiv de a consuma din mâncarea interzisă pentru evrei, el a refuzat să se compromită. Cu înțelepciune și tact, a cerut să fie supus unui test pentru a vedea dacă el și prietenii lui aveau să fie mai sănătoși urmând propria lor dietă vegetariană decât hrănindu-se cu mâncarea de la masa împăratului, ceea ce s-a dovedit a fi adevărat. Ca urmare a poziției sale, Daniel a devenit un consilier de încredere și a fost găsit împreună cu prietenii săi „*de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele, care erau în toată împărăția lui* [Nebucadnețar]” (Daniel 1:20).

**În al doilea rând, Daniel a demonstrat o dependență totală de Dumnezeu în ce privește înțelegerea spirituală.**

Capitolul 2 din Daniel ne relatează incidentul cu privire la visul împăratului, pe care acesta l-a ținut în secret, cerându-le însă magicienilor săi să-l interpreteze sub amenințarea cu moartea. Când Daniel a auzit acel decret îngrozitor, a cerut timp pentru ca el și cei trei prieteni ai săi (numiți acum Șadrac, Meșac și Abed-Nego) să se poată ruga lui Dumnezeu în vederea descoperirii semnificației acelui vis. După ce Dumnezeu i-a descoperit lui Daniel visul, el a spus împăratului: „*Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă*” (2:28). Daniel a continuat, explicând faptul că viziunea împăratului vorbea despre împărățiile care aveau să treacă, începând cu Babilonul, dar sfârșindu-se cu aceea care va fi veșnică, Împărăția lui Dumnezeu. Astfel a arătat Daniel că istoria se îndreaptă într-o anumită direcție, că are o țintă și un scop și că desfășurarea ei se face sub conducerea îndurătoare și mântuitoare a lui Dumnezeu – o înțelegere a viitorului pe care Daniel o putea primi doar de la Dumnezeu.

**În al treilea rând, Daniel a crezut în puterea lui Dumnezeu.** După cum se știe, cei trei prieteni ai lui Daniel au fost aruncați într-un cuptor încins pentru că au refuzat să se închine chipului împăratului. Înainte  
Continuare...